

Odnosi s drugim hrišćanskim crkvama i verskim organizacijama

Da bismo izbegli nesporazum i trzavice u našim odnosima s drugim hrišćanskim crkvama i verskim organizacijama, obavljujemo sledeće smernice:

1. Odajemo priznanje onim institucijama koje pred ljudima uzdižu Hrista kao deo božanskog plana za evangeliziranje sveta; stoga visoko cenimo hrišćane i hrišćanke drugih verskih zajednica koji se posvećuju zadobijanju duša za Hrista.

2. Kad radom među divizijama dođemo u dodir s drugim hrišćanskim društvima i verskim telima, u svakom trenutku treba da preovlađuje duh hrišćanske učtivosti, otvorenosti i iskrenosti.

3. Potvrđujemo da se prava religija zasniva na savesti i osvedočenju. Stoga treba stalno da nastojimo da ljudi u našu zajednicu ne budu privučeni sebičnim interesima i privremenim prednostima; osim toga, vernik se treba vezati za nju samo ako veruje i ako je osvedočen da se tako uspio povezati s Hristom. Ako promena osvedočenja navede vernika naše crkve na zaključak da više nije u skladu s adventističkom verom i praksom, smatramo ne samo pravom već i odgovornošću tog vernika da bez osećaja srama promeni versku pripadnost u skladu sa svojim verovanjem. Očekujemo da druge verske zajednice reaguju istim duhom verske slobode.

4. Pre primanja u verništvo osoba iz druge verske zajednice treba da proveriti da li su kandidati na promenu verske pripadnosti podstaknuti svojim verskim uverenjem i zahvaljujući svojoj ličnoj zajednici s Bogom.

5. Osobu koja je pod disciplinskom merom u drugoj verskoj zajednici zbog jasno utvrđenih nedostataka u hrišćanskom moralu ili karakteru, ne treba smatrati podesnom za članstvo u Crkvi dok nema dokaza o pokajanju i promeni.

6. Zbog svog razumevanja evanđeoskog naloga Crkva ne može svoju misiju ograničiti na određena geografska područja. Prema Božjem providenju i istorijskom razvoju Njegovog dela za ljude, s vremena na vreme pojavljivale su se verske zajednice i verski pokreti koji su trebali posebno naglašavati različite elemente evanđeoske istine. Nastankom adventističkog naroda poveren nam je zadatak da objavljujemo radosnu vest o Hristovom dolasku kao bliskom događaju, uz potrebu objavljivanja biblijske istine u okviru posebne vesti o pripremi opisanoj u biblijskim proročanstvima, posebno u Otkrivenju 14,6-14. Ova vest nalaže propovedanje neprolazne radosne vesti "svakom narodu i plemenu i jeziku" kako bi je upoznali svi ljudi. Svaka zabrana koja bi ovo svedočenje ograničila na određena geografska područja stoga postaje umanjivanje evanđeoskog naloga. Hrišćanska adventistička crkva takođe priznaje pravo drugih verskih zajednica da deluju bez geografskih restrikcija.

Ovaj tekst je uzet iz Radnih propisa Generalne konferencije, broj 075.